

פרשת פינחס – אמונה בגאולה

בפרשת פינחס כלולים כל מועדי ישראל שהתורה ציוותה עליהם. את פרשת פינחס קוראים בדרך כלל בימי בין המצרים, בימים שבין שבעה עשר בתמוז לתשעה באב, ימים שבהם נוהגים מנהגי אבלות על נפילת ירושלים וחורבן בית המקדש.

נשאלת השאלה מדוע קוראים את פרשיות המועדים דווקא בימים של אבלות על חורבן המקדש? ענה על כך רבי לוי יצחק מברדיצ'ב שיש חשש שבימים אלה ישקעו עם ישראל בעצבות ובייאוש גדול ולא יאמינו בגאולה ובבניין בית המקדש, לכן קוראים את פרשיות החגים ואת הקורבנות שהקריבו בהם כדי לחזק את האמונה בגאולה ובבניין בית המקדש.

הוסיף על כך האדמו"ר רבי ישראל מרוז'ין שכתוב בספרים שבזמן הגאולה יהיה חג חדש: היום הראשון של החג יהיה שבעה עשר בתמוז והיום האחרון של החג יהיה תשעה באב, וימי בין המצרים יהיו כעין חול המועד, כמו שכתוב בנבואת הנחמה של ירמיהו: "וְהִפְכֹתִי אֶקְלָם לְשֹׁן" (לא יב). לכן קוראים בימי בין המצרים את פרשת החגים בפרשת פינחס כדי לרמוז שעתיד להיות לנו חג נוסף.

רבי פינחס מקוריץ מחבר ספר ה"הפלאה", סבל ממחסור ורדיפות כשגר בפולין מקום הולדתו, ואילו כשהתקבל לכהן כרב בפרנקפורט שבגרמניה חי בכבוד ובהרוחה. שאלו אותו איך יתכן שבמקום הולדתו בפולין הוא סבל, ודווקא כשהרחיק נדוד לגרמניה שפר מצבו? ענה רבי פינחס אני כמו פרשת פינחס: כשהיא במקומה הרי היא בבין המצרים, תקופה של אבלות וצער; ואילו כשהיא לא במקומה, כשקוראים קטעים מפרשת פינחס בחגים, כולה שמחה וחגיגות.

יהי רצון שנזכה עוד השנה שתתקיים בנו נבואת זכריה שכל הצומות יהפכו "לְשֹׁן וּלְשֹׁן וּלְמַעֲדִים טוֹבִים" (ח יט).